

VERSLAG CONTACTVERGADERING

11 januari 2011

Aanwezig

Dames: Addae (VwV), Blommaert (CIRE), Clymans (UNHCR), de Aguirre (UNHCR), Goris (CGK), Janssen (Foyer), Machiels (Fedasil), Regout (Convivial), Roulet (APD), Scheerlinck (Soc. Sol.), To (Dokters van de Wereld), Troffiguer (Croix-Rouge), Troost (Kruispunt M-I), van der Haert (BCHV).

Heren: Beys (Caritas), D'Hoop (IOM), Geysen (DVZ), Renders (JRS), Van Ackere (Voogdijdienst), Van den Bulck (CGVS), Vinikas (BCHV), Wissing (BCHV), Wolff (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9u50.
2. De heer Vinikas wenst iedereen een Gelukkig Nieuwjaar en hoopt dat 2011 op vlak van onthaal en asiel, beter wordt dan 2010.

Goedkeuring van het verslag van de contactvergadering van 14 december 2010

3. De heer Vinikas vraagt excuus voor het feit dat het verslag van december niet op de website staat, niettemin werd het naar iedereen doorgestuurd. Maar nu blijkt dat sommigen het niet hebben ontvangen. Indien zij nog opmerkingen hebben, kunnen zij deze gerust op de volgende contactvergadering meedelen. Vandaag wordt het verslag goedgekeurd zonder enige wijziging.

Mededelingen van de DVZ (de heer Geysen)

4. In de maand **december 2010** werden 2.100 asielaanvragen ingediend, een gemiddelde van 88,61 asielaanvragen per werkdag (23 werkdagen). Dit betekent t.o.v. november 2010 een stijging in absolute cijfers van 96 aanvragen, maar een daling met 24,98 per werkdag (aangezien november slechts 17 werkdagen telde). Er is ook een stijging ten opzichte van december 2009 met 77 aanvragen. Er werden 2.038 aanvragen ingediend op het grondgebied, 21 in gesloten centra en 41 aan de grens. Er waren 424 meervoudige asielaanvragen.
5. De tien meest voorkomende landen van herkomst waren in december 2010: Afghanistan (277), Kosovo (209), Guinee (172), Irak (164), Rusland (156), Servië (140), DR Congo (87), Armenië (72), Macedonië (71) en Syrië (43). Het hoge aantal asielaanvragen door Afghanen is mede veroorzaakt door de nieuwe aanvraag van een honderdtal Afghaanse hongerstakers in de laatste

week van december. In de gesloten centra werden de asielaanvragen ingediend door personen afkomstig uit DR Congo (4), Armenië (2) en voor andere nationaliteiten telkens één. Aan de grens werd asiel hoofdzakelijk aangevraagd door personen afkomstig uit Guinee (7), Syrië (6), Sri Lanka (5), Irak (4) en Turkije (3).

6. In december 2010 werd één persoon opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage 39bis – in afwachting van de behandeling van de asielaanvraag). Wat Dublindossiers betreft, werden in het totaal 75 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet verantwoordelijk is, in afwachting van de uitvoering), waarvan er eerst 44 op basis van artikel 51/5 §1 waren opgesloten (bijlage 39 ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat). De voornaamste EU-lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (20), Polen (10), Frankrijk (8) en Duitsland (6). 3 echtparen zonder kinderen werden opgesloten. 1 gezin met in het totaal 4 kinderen werden naar een terugkeerwoning overgebracht.
7. Er waren in december 2010 288 ‘Eurodac-hits’ – een daling van 40 t.o.v. november 2010. De belangrijkste EU-lidstaten waarvoor een hit aangetroffen werd, zijn Polen (58), Griekenland (30), Nederland (26) en Frankrijk (25).
8. In december 2010 werden 119 NBMV ingeschreven bij de DVZ na het indienen van een asielaanvraag op het grondgebied, waaronder 98 jongens en 21 meisjes. 7 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 36 tussen 14 en 15 jaar en 76 tussen 16 en 17 jaar. De meest voorkomende landen van herkomst van deze NBMV waren Afghanistan (46), Guinee (20) en Irak (9).
9. In totaal werden in december 2010 op het grondgebied 1.768 asioldossiers afgesloten door de DVZ. Er werden 1.614 beslissingen genomen: 1.375 aan het CGVS overgemaakt, 72 meervoudige asielaanvragen niet in overweging genomen (13 quater), 167 kregen een weigeringsbeslissing o.b.v. de Dublin II-verordening (26quater). Daarbovenop werden 154 aanvragen zonder voorwerp verklaard. Daarnaast zijn 18 beslissingen genomen voor asielzoekers in de gesloten centra: 12 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, 3 aanvragen niet in overweging genomen (13quater), 2 weigeringen o.b.v. het Dublin Reglement (bijlage 26 en 25quater) en één zonder voorwerp – en 38 beslissingen voor personen aan de grens: 25 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, 1 aanvraag niet in overweging genomen (13quater), 11 weigeringen o.b.v. Dublin (25quater) en één zonder voorwerp.
10. De heer Geysen geeft ook enkele cijfers voor het hele **jaar 2010**. In het jaar 2010 werden op het grondgebied (in het WTC gebouw) 19.167 asielaanvragen ingediend, 304 in de gesloten centra en 470 aan de grens. Dat maakt een totaal van 19.941 asielaanvragen, een stijging van 2.755 t.o.v. het jaar 2009.
11. De meest voorkomende nationaliteiten bij de aanvragen op het grondgebied in 2010 waren: Kosovo (1.840), Irak (1.666), Rusland (1.509), DR Kongo (1.399), Guinee (1.366) en Servië (1.224). In de gesloten centra waren dat Turkije (27), Irak (22), Nigeria (20); aan de grens: Irak (81), DR Kongo (71) en Palestina/Israël (34).
12. In 2010 werden 3.409 meervoudige aanvragen ingediend door asielzoekers uit hoofdzakelijk Afghanistan (512), Rusland (385) en Irak (309). In totale cijfers is dat een drastische daling t.o.v. 2009, toen er 4.261 meervoudige aanvragen waren. Opvallend daarbij is dat het aantal tweede asielaanvragen sterk gestegen is van 1.997 in 2009 naar 2.153 in 2010, maar het aantal derde

aanvragen met 243 en vierde of meerdere aanvragen zelfs met 765 eenheden gedaald is – wat waarschijnlijk aan de beperkende maatregelen m.b.t. het recht op opvang te wijten is.

13. Over het hele jaar 2010 waren er voornamelijk ‘Eurodac-hits’ uit Polen (701), Griekenland (447), Duitsland (333), Italië (246) en Nederland (242). (Totaal aantal Eurodac-hits: 3.382)
14. Mevrouw Goris wijst op een situatie die een Tibetaanse gezin meemaakte. De vrouw had hier een vluchtelingenstatus en haar man en kinderen hadden een verblijf op basis van een humanitair visum. Ze hadden dus een verblijfstatuut, maar ze wilden hun vluchtelingenstatus doen erkennen. Toen ze zich bij de DVZ aanboden om een asielaanvraag in te dienen werd hen dat tot tweemaal toe ontzegd “omdat ze al over verblijfspapieren beschikten”. Pas na tussenkomst van het CGKR werd de aanvraag aangenomen. Mevrouw Van der Haert beaamt dat deze praktijk zich ook voordoet bij herenigde familieleden van erkende vluchtelingen die na aankomst in België ook een bescherming willen vragen. De heer Geysen bevestigt dat dit niet zou mogen en dat asiel en het hebben van een verblijfsstatuut twee verschillende dingen zijn. Wel wijst hij er op dat het soms onduidelijk is wat bepaalde personen die zich bij de DVZ aanbieden precies willen: soms komen ze ten onrechte langs voor familiehereniging of regularisatie en niet voor asiel. Hij zal zich over de problematiek bevragen en het in de gaten houden.
15. Mevrouw Troost vraagt of er al een effect merkbaar is van de visumvrijstelling voor Albanese en Bosniërs sinds 15 december 2010. De heer Geysen antwoordt dat er geen wijziging merkbaar is: sindsdien hebben één Albanese en vier of vijf Bosniërs asiel aangevraagd.
16. Mevrouw Addae vraagt of er nog effectief uitwijzingen gebeuren van Afghaanse jongeren, want ze hebben vernomen van Cel Repatriëringen dat er geen uitwijzingen naar Afghanistan meer zouden zijn, terwijl het Kabinet Wathélet op een parlementaire vraag in november antwoordde dat er voor 2010 47 uitwijzingen plaatsvonden. De heer Geysen zegt daar niet van op de hoogte te zijn en zal het navragen.
17. De heer Renders wijst op een recent arrest van de RvV¹ waarin bepaald wordt dat de Transitzone deel uitmaakt van het Belgische grondgebied en dus dat de personen vanuit het Centrum 127 een medische regularisatieaanvraag o.b.v. artikel 9ter kunnen indienen. Hij legt uit dat hij gevraagd heeft aan de heer Gozin of deze rechtspraak wordt toegepast. Aangezien hij nog geen antwoord heeft, stelt hij hier opnieuw de vraag. De heer Beys vraagt zich af of het nieuw artikel 9quater, toegevoegd via de recente Wet diverse bepalingen hier ook een antwoord op zou kunnen zijn.² De heer Geysen zegt dat dit nieuw artikel ingegeven is door de mogelijkheid de beslissing aangetekend ter kennis te geven i.p.v. via de gemeente. Bij gebrek aan woonplaatskeuze wordt die geacht bij de DVZ te zijn. Het is bovendien vooral de vraag of de ‘transitzone’ tot het grondgebied behoort. De heer Renders merkt op dat precies op die vraag de RvV een antwoord gegeven heeft. De heer Geysen zegt er verder niet op in te kunnen gaan omdat dit niet tot de bevoegdheid van zijn dienst behoort, maar tot die van de heer Gozin en dat m.b.t. deze kwestie beter met hem contact opgenomen wordt. Na de contactvergadering laat de heer Gozin weten dat de Dienst Vreemdelingenzaken in Cassatie is gegaan over deze materie en wacht op een uitspraak.

¹ Arrest RvV 50 390 van 28 oktober 2010

² Art. 187 en 188 Wet houdende diverse bepalingen (I) van 29 december 2010, *BS 31 december 2010*, die het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gewijzigd heeft en een artikel 9quater ingevoegd waarin ondermeer een verplichte woonplaatskeuze opgelegd wordt.

18. Mevrouw To vraagt of het klopt dat de procedure tot herinschrijving na een ambtelijke schrapping tot één jaar kan duren. De heer Geysen zegt dat ook dit niet tot de bevoegdheden van het bureau Asiel behoort, maar tot die van het bureau Lang Verblijf. Wel kan hij zeggen dat de controle of de persoon effectief in de tussentijd op het grondgebied verbleven heeft en of eventuele attesten echt en geloofwaardig zijn inderdaad heel wat tijd in beslag kan nemen.

Mededelingen van het CGVS (de heer Van den Bulck)

19. Uitgebreide statistieken voor de maand december 2010 en voor het afgelopen jaar zijn ter beschikking op de website van het CGVS. Slechts een paar relevante cijfers worden hier vandaag besproken.

20. In **december 2010** heeft het CGVS 1.239 beslissingen genomen. Het CGVS nam dus 46% meer beslissingen in de periode van september tot december 2010 dan van september tot december 2009. Dit is enerzijds te wijten aan de toename van het personeelsbestand, en anderzijds aan de interne maatregelen om efficiënter te werk te gaan.

21. Het aantal asielaanvragen was iets hoger in 2010 dan in 2009, maar men is ver van het record van de jaren 1999/2000. Niettemin staat het vast dat het aantal asielaanvragen (ten opzichte van de bevolking) in België relatief hoger ligt dan in de meeste andere lidstaten van de Europese Unie. Tijdens het tweede semester 2010 was dit aantal vier keer hoger dan het Europese gemiddelde. Gedurende de laatste vier maanden is het nog gaan stijgen. Een significant aspect van de crisis is dus dat het aantal aanvragen in ons land wel belangrijker is dan in andere Europese landen, met uitzondering van Zweden.

22. De heer Van den Bulck laat weten dat het stilaan weer komt tot een beheersbare situatie dankzij de getroffen maatregelen (nieuw aanwervingen, reorganisatie). Het CGVS zal weldra in staat zijn de nieuwe asielaanvragen snel te behandelen en de achterstand in te halen. Deze achterstand is wel toegenomen en bedraagt nu ongeveer 6.500 dossiers, maar is toch betrekkelijk beperkt gebleven m.n. in vergelijking met de jaren 1999-2002. Indien de toestroom de 1.500 nieuwe aanvragen niet gaat overschrijden, wordt deze situatie terug compleet beheersbaar. Maar, als het aantal asielaanvragen niet daalt tot onder de 1.500 nieuwe aanvragen, dreigt ze echter problematisch te worden.

23. Bij analyse van de toestroom van nieuwe asielaanvragen uit de top 10 herkomstlanden, zijn de voornaamste herkomstlanden problematisch à zeer problematisch, zoals Irak en Afghanistan. Andere landen zijn het echter minder en hebben een zeer laag erkenningscijfer, zoals de Balkan of Armenië. Men zou eventueel op laatstgenoemde moeten inwerken om de toestroom van nieuwe aanvragen te matigen.

24. In **2010** heeft het CGVS 2.107 beslissingen tot erkenning van het vluchtelingenstatuut genomen, 711 toekenningen van de subsidiaire beschermingen, 30 intrekkingen/opheffingen. De voornaamste landen m.b.t. erkenning van het vluchtelingenstatuut zijn: Guinee (268), Irak (264), Afghanistan (252) en China (146). De voornaamste landen van herkomst voor subsidiaire beschermingsstatuten waren: Irak (378), Afghanistan (252) en Somalië (31).

25. Het percentage van erkenningen bedraagt in 2010 21,24%. Het ligt lager dan in 2009, maar dit is niet toe te schrijven aan een restrictievere aanpak, maar veeleer, enerzijds, aan het hernemen

van een groot aantal negatieve beslissingen, destijds ingetrokken als gevolg van de handtekening van een adjunct-commissaris-generaal en, anderzijds, aan het groot aantal beslissingen genomen voor landen met een zwak percentage van erkenningen, zoals Armenië of de Balkans voor welke het CGVS prioritaire acties organiseerde. Met uitzondering van voornoemde beslissingen, bedraagt het percentage erkenningen 37%, wat aanzienlijk is. Cijfers voor landen zoals Irak (meer dan 70%) of Afghanistan (meer dan 60%) zijn wel degelijk het bewijs van een niet-restrictieve aanpak. Ten slotte meldt de heer Van den Bulck dat om het percentage van erkenningen te berekenen, het aantal erkenningen wordt vergeleken met het aantal genomen beslissingen (en niet met het aantal aanvragen).

26. Daarna legt de heer Van den Bulck uit dat Asiel en Migratie één van de kernpunten waren van het Belgische EU-voorzitterschap. Men hoopte m.n. vooruitgang te boeken op vlak van wetgeving. Het is nog te vroeg voor een definitieve inschatting, maar het ziet ernaar uit dat er resultaten zijn, maar weliswaar beneden de verwachtingen. Er werd bijna een compromis bereikt over de Richtlijn “Langdurig ingezetenen³”. Rond de “Kwalificatie”-richtlijn en de Dublin-Verordening was er overvloedige discussie, maar kwam het tot geen akkoord bij het Parlement en de Raad. Ten slotte, rond de Richtlijnen “Opvang” en “Procedure” waren er ook discussies, maar de Commissie heeft ondertussen bekendgemaakt dat zij nieuwe amendementen gaat doen. Er was een gemeenschappelijk standpunt tussen België en de 4 Lidstaten die de volgende EU-voorzitterschappen opnemen om zaken daadwerkelijk gedaan te krijgen, maar gaan deze landen zich eraan houden? Uiteindelijk is het Europees Asiel Ondersteuningsbureau (EASO) opgericht, wat zeker een goede zaak is, maar het heeft grenzen m.n. op financieel vlak. De uitgangspunten van een geharmoniseerd asielbeleid zijn al geschetst, maar er is nog veel werk aan de winkel.
27. Mevrouw Janssen vraagt uitleg over de intrekkingen van 2010. De heer Van den Bulck antwoordt dat het hoofdzakelijk om fraudegevallen gaat. Er waren echter geen intrekkingen m.b.t. een verandering in de situatie in het land van herkomst; de prioriteit van het CGVS ligt niet op de analyse van dossiers onder deze invalshoek. Er zijn wel gevallen waar het CGVS werd medegedeeld dat de persoon naar zijn land is teruggekeerd. Nochtans, zelfs na dergelijke informatie, is er in de meeste gevallen geen intrekking: de persoon is misschien naar zijn land teruggekeerd, bijvoorbeeld voor een begrafenis, terwijl er daar nog steeds een reëel risico bestaat.
28. Mevrouw Addae vraagt of het CGVS erkenningcijfers heeft m.b.t. meervoudige aanvragen. De heer Van den Bulck antwoordt dat dit met de huidige database van het CGVS niet mogelijk is. Dergelijke behandelingen zijn te ingewikkeld.
29. De heer Renders vraagt of dossiers van onderdanen van Ivoorkust nu behandeld worden gezien de onzekere situatie in dit land. De heer Renders antwoordt dat er even gewacht wordt om te zien hoe de situatie in dat land evolueert. Zelfs de RVV stuurt de dossiers terug naar het CGVS zodat ze kunnen worden herzien in het licht van de actuele situatie. Momenteel is het echter moeilijk een beslissing te nemen wegens de onstabiele situatie in dat land. De beslissingen zullen niet lang worden uitgesteld, maar de dossiers zijn momenteel wel bevroren.
30. De heer Renders vraagt hoe het staat met onderdanen van Ivoorkust die aan de grens aankomen. De heer Van den Bulck legt uit dat hij de beslissing nam hoorzittingen te houden,

³ Richtlijn [2003/109/EG](#) van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen.

eerst om na te gaan of de persoon wel degelijk een onderdaan van Ivoorkust is en om een idee te krijgen van zijn situatie, maar dat er nog moet nagegaan worden of er al dan niet een snelle beslissing mogelijk is. Indien dat niet mogelijk is, informeert de Commissaris-generaal de directie van de DVZ dat er voor dit dossier, na gehoor, geen beslissing kan genomen worden binnen een kort termijn. DVZ neemt dan de beslissing om ze al dan niet toegang te geven tot het grondgebied.

31. De heer Wissing verwijst naar de vorige contactvergadering m.n. naar de vraag over de ondervraging van een Tsjetsjeense asielzoekster door de Russische Politie, in het bijzijn van de Belgische Politie. De heer Van den Bulck wenst zich niet uit te spreken over de individuele situatie. Hij maakt duidelijk dat wanneer het Parket of de onderzoeksrechter een vraag stelt, het CGVS gevolg geeft aan de vraag. Het betreft dan vragen die worden gesteld in het kader van een onderzoek met betrekking tot in België gepleegde misdrijven. Elke vraag wordt voorgelegd aan de commissaris-generaal, die telkens voor elke aanvraag onderzoekt of de aanvraag gewettigd is. Maar, wanneer we te maken hebben met een rogatoire commissie of een uitlevering, gaat het hier wel om procedures geleid door het Parket of het Ministerie van Justitie (en niet door het CGVS), en buiten de asielprocedure. Echter, indien CGVS in kennis wordt gesteld van een enquête door de overheid van het herkomstland terwijl een asielaanvraag in behandeling is, zal het feit (en al het enkele feit dat de overheid van het herkomstland weet waar de asielzoeker zich bevindt) in rekening gebracht worden voor het toekennen van de vluchtelingenstatus. Wat het geval in kwestie betreft, heeft het Parket geen verzoek om inlichtingen gericht aan het CGVS.
32. De heer Wissing vraagt meer uitleg inzake de bescherming van een erkend vluchteling. Is het CGVS verplicht om het verslag van de hoorzitting door te geven aan het Parket? De heer Van den Bulck antwoordt dat voor elke aanvraag er wordt onderzocht of de vraag gewettigd is. De heer Wissing vraagt zich af of dat niet problematisch is wanneer het verzoek om inlichtingen uitgaat van de politie van het herkomstland van asielzoeker. Krijgt de asielzoeker of de erkende vluchteling wel degelijk bescherming van Parket of Politie waarop hij recht heeft? Hebben deze instanties wel de nodige instructies m.b.t. de bescherming van een vluchteling? De heer Van den Bulck antwoordt dat de vragen situaties betreft waarbij het ging om in België gepleegde misdrijven. Die situaties zijn te onderscheiden van – zeer uitzonderlijke – situaties waarbij de politie een actie ondernomen heeft op vraag van buitenlandse autoriteiten (bv. in het kader van een rogatoire commissie, die dan wordt uitgevoerd in het kader van internationale afspraken). Dit gaat om zeer uitzonderlijke situaties, waarbij het CGVS telkens door de asielzoeker op de hoogte gebracht werd van het onderzoek. In die zaken werd het CGVS dus niet gevraagd om informatie mee te delen. De heer Beys vraagt of CGVS niet gebonden is aan beroepsgeheim, dat het in staat stelt om een verzoek van politie of parket af te wijzen. De heer Van den Bulck antwoordt dat het niet zo was in het beperkt aantal gevallen waarvoor er in het verleden door het parket of de onderzoeksrechter een vraag gesteld werd. Mevrouw Janssen heeft het over de advocaten die, bij verzoek om gerechtelijke inlichtingen die indruisen tegen het beroepsgeheim, eerst de stafhouder van hun balie moet vragen welke houding aannemen. De heer Van den Bulck antwoordt dat het CGVS geen tegenhanger van de stafhouder heeft.

Mededelingen van de Voogdijdienst (de heer Van Ackere)

33. De heer Van Ackere kan maar enkele cijfers van de Voogdijdienst verstrekken voor december 2010, omdat de dienst nog bezig is met het inboeken van de cijfers voor 2010. Deze cijfers zullen weldra beschikbaar zijn.

34. De heer Van Ackere signaleert 195 ten laste nemingen in december 2010, 29 gevallen van niet-toekenning van een woonplaats, 77 gevallen van twijfel bij de politie et 114 interviews door de Voogdijdienst.
35. Mevrouw Regout vraagt welk de termijn is bij de Voogdijdienst om een voogd aan te stellen en deelt haar bezorgdheid mede over een Afghaanse NBM die op hotel verblijft en voor wie er nog geen voogd is aangewezen. De Voogdijdienst zegt dat men moet wachten. De heer Van Ackere antwoordt dat dit normaal vrij snel gebeurt, behalve wanneer er een twijfel is over de leeftijd. Er moet dan een test gedaan worden en dat kan wel wat duren. De heer Van Ackere bevestigt dat de procedure niet verschillend is voor een NBMV die op hotel verblijft.
36. De heer Renders zegt geïnterpelleerd te zijn door de situatie van jongeren die zich aan de grens aanmelden als zijnde minderjarig. Hij vindt dat de tijd nodig voor het onderzoek vrij lang is en dat bovendien, volgens het centrum althans, niemand van de Voogdijdienst de jongere is komen bezoeken vóór dat de leeftijdstest werd uigevoerd. Er werd dus geen identificatieverhoor gedaan voor deze jongeren. De Heer Van Ackere antwoordt dat de Voogdijdienst telkens probeert om zo snel mogelijk een sociale deskundige te sturen, maar dat dit soms omwille van praktische problemen en gebrek aan personeel niet kan. De heer Van Ackere voegt eraan toe dat er in december 2010 19 leeftijdstesten werden gedaan (ter herinnering: december was een korte maand gezien er geen testen meer werden uitgevoerd na 20.12.2010).

Mededelingen van UNHCR (mevrouw de Aguirre)

37. Mevrouw de Aguirre wenst iedereen een gelukkig Nieuwjaar en stelt Ellen Clymans voor die sinds deze maand Michael Cerulus vervangt als stagiaire bij het UNHCR.
38. In december 2010 werden de geactualiseerde Richtlijnen van UNHCR om de behoefte aan internationale bescherming van asielzoekers uit Afghanistan te evalueren⁴ gepubliceerd:
- UN High Commissioner for Refugees, *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 17 December

⁴ De richtlijnen bevatten informatie over de specifieke profielen voor wie er zich een behoefte aan internationale bescherming zou kunnen voordoen in de huidige context in Afghanistan. Samengevat beveelt UNHCR het volgende aan:

- Alle asielverzoeken moeten beschouwd worden op hun eigen merites in het kader van eerlijke en efficiënte procedures en op basis van geactualiseerde en relevante informatie over Afghanistan.
 - Voor asielzoekers die behoren tot volgende groepen is een bijzonder zorgvuldig onderzoek van mogelijke risico's vereist:
 - personen die worden geassocieerd met de Afghaanse regering en de internationale gemeenschap, of van wie gedacht wordt dat zij deze steunen;
 - humanitair personeel en verdedigers van mensenrechten;
 - journalisten en andere professionals die in de media werkzaam zijn;
 - burgers die ervan verdacht worden gewapende groepen die tegen de regering zijn te steunen;
 - leden van religieuze groepen die een minderheid vormen en personen die geacht worden de sharia wet te overtreden;
 - vrouwen met specifieke profielen ;
 - kinderen met specifieke profielen ;
 - slachtoffers van mensenhandel ;
 - personen die lesbisch, homo, biseksueel, transgender of intersex (LGBTI) zijn;
 - leden van etnische groepen (die een minderheid vormen); en
 - personen die risico lopen slachtoffer te worden van bloedwraak.
- Deze lijst is niet exhaustief.
- In het kader van de verslechterende veiligheidssituatie en het groeiende aantal burgerslachtoffers, kan de situatie in bepaalde delen van Afghanistan gekenmerkt worden als veralgemeend geweld. Gezien de veranderlijke aard van het conflict, moeten aanvragen van asielzoekers die beweren te vluchten voor veralgemeend geweld in andere delen van Afghanistan met de nodige zorg geëvalueerd worden.

Deze richtlijnen werden uitgegeven tegen een achtergrond van een verslechterende veiligheidssituatie in delen van Afghanistan en aanhoudende conflictgebonden mensenrechtenschendingen, en vervangen de richtlijnen van juli 2009.

39. Ook in december publiceerde de UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) een verslag over schadelijke traditionele praktijken die de rechten van vrouwen en meisjes schenden en wijdverspreid zijn in Afghanistan. In augustus 2009 werd de Wet betreffende de eliminatie van geweld tegen vrouwen opgesteld. Nu is er een dringende nood om ervoor te zorgen dat de wet volledig wordt toegepast. De politie en het gerechtelijk apparaat dwingen wetten die de rechten van vrouwen en meisjes beschermen vaak niet af en opteren eerder voor een selectieve dan voor een onpartijdige benadering om recht te bedelen. Zij volgen vaak gevallen op van vrouwen die geacht worden de sociale normen te hebben overtreden en ze treden niet op wanneer vrouwen aangifte doen van geweld of, bijvoorbeeld, in gevallen van kindhuwelijken onder het voorwendsel dat dit "privé-aangelegenheden" zijn.
- Persbericht: UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Harmful Traditional Practices that Violate Women's Rights Widespread in Afghanistan: Speedy Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women Needed, 9 December 2010, available at: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4d00c5dd2.pdf>
 - Verslag : UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Harmful Traditional Practices and Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, 9 December 2010, available at: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4d00c4e82.pdf>

Mededelingen van IOM (mevrouw D'Hoop)

40. Mevrouw D'Hoop informeert dat de cijfers voor het jaar 2010 binnenkort gepubliceerd worden door IOM. U vindt ze in bijlage.
41. In het kader van het REAB- programma, hebben tijdens het jaar 2010 in België 2.957 migranten, die vrijwillig wensten terug te keren naar hun herkomstland, gebruik gemaakt van de bijstand van IOM. IOM Brussel heeft hen bijstand geboden bij vrijwillige terugkeer naar 90 verschillende herkomstlanden. In totaal werden 4.150 aanvragen tot vrijwillige terugkeer ingediend in 2010.
42. De belangrijkste landen van bestemming in 2010 waren: Brazilië (915), Oekraïne (289), Kosovo (257), de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (179) en de Russische Federatie (163).
43. Mevrouw D'Hoop doet opmerken dat er een toename van 11% is vergeleken met vorig jaar.
44. Het aantal asielzoekers nog in de asielprocedure en het aantal geweigerde asielzoekers dat in 2010 van het REAB-programma gebruik gemaakt heeft, bedraagt 1.131. Verder hebben 1.826 migranten die zich in een irreguliere situatie bevonden in België, van het REAB- programma genoten. Het ging vooral om mannen (59%), tussen 18 en 50 jaar (73 %) (de economisch actieve bevolking). Ze kwamen voornamelijk uit Brussel, Antwerpen en Oost-Vlaanderen. De voornaamste bestemmingen waren Europa, Zuid-Amerika en Azië.

45. In 2010 bedroeg het verblijf in België voor vrijwillige terugkeer ongeveer 21 maanden. Mevrouw D’Hoop doet opmerken dat deze termijn aan het afnemen is.
46. Mevrouw D’Hoop meldt verder nog dat kandidaten tot vrijwillige terugkeer naar IOM worden doorgestuurd door verschillende partners, zoals NGO’s (2.642), Fedasil (785), Rode Kruis/Croix-Rouge (242).
47. Mevrouw D’Hoop legt ook uit dat zowel IOM als Caritas bijkomende re-integratiebijstand geven aan de begunstigden van het REAB- programma en dit met het oog op het ondersteunen van de re-integratie in de landen van herkomst. Beide partnerorganisaties inzake re-integratie hebben een netwerk van partners in de landen van herkomst met wie zij samenwerken om de uitvoering van de lokale individuele projecten te verzekeren. Voor de re-integratiebijstand, werkt IOM nauw samen met haar vertegenwoordigingen in meer dan 150 landen over de hele wereld. In 2010 heeft IOM 659 personen bijgestaan in hun individuele re-integratie in meer dan 70 verschillende landen. De belangrijkste landen van herkomst waren: Kosovo, Rusland, Armenië, Irak en Brazilië.
48. Tot slot, deelt mevrouw D’hoop nog enkele culturele evenementen mee, georganiseerd door IOM:
- Gent: profielschets van mensen afkomstig uit Servië.
 - Brussel: op 4 februari, over Armenië « Armenië op 1 dag: Migratie van en naar Armenië ».
 - Luik: over Guinee en Marokko.
49. Verder maakt mevrouw D’Hoop erop attent dat het jaarverslag van het REAB-programma 2009 nu ter beschikking ligt op het adres van IOM te Brussel.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

50. Mevrouw Machiels deelt de fiches uit met de voornaamste cijfers van december 2010.
51. De bezettingsgraad op 31 december 2010 is 109,7%. Deze bezettingscijfers zijn het percentage van het totaal opgevangen personen t.o.v. het structureel opvangnetwerk. Gezien de vele nieuwe noodopvangplaatsen, zegt dit niet veel meer. Mevrouw Machiels heeft voor één keer sinds lange tijd een paar positieve meldingen over de opvang.
52. Mevrouw Machiels meldt een eerste positieve trend: er is een lichte daling waar te nemen in het aantal personen in procedure die zich in de opvang bevinden. Dit is een eerste indicatie van de positieve impact van de maatregelen van de asielinstanties, namelijk indien deze groep bewoners sneller een beslissing krijgt, blijft deze minder lang in het opvangnetwerk, komen er sneller plaatsen vrij, en neemt hun relatieve aandeel in de totale populatie af.
53. Mevrouw Machiels legt dan de situatie uit van de NBM: er werden een paar plaatsen bijgecreëerd die al vermeld staan in de capaciteit op de fiche, ook al waren die nog niet bezet in december. Ze meldt dat er op 31 december nog steeds 69 NBM verblijven in plaatsen voor volwassenen en 127 op hotel. Maar dit aantal begint te verminderen: op de dag van de vergadering waren dit er nog 98, met een tiental die vandaag moeten worden getransfereerd. Mevrouw Machiels vindt wel dat de situatie van de NBM nog problematisch blijft. Bovendien is het zo dat omwille van het feit dat het leeftijdsonderzoek door de Voogdijdienst te lang duurt, er jongeren die niet minderjarig zijn te lang plaatsen van echte NBM bezetten. Een nieuw centrum

van 20 plaatsen voor NBM in Knesselare zal vanaf deze week op volle capaciteit werken. Er zijn ook nog bijkomende plaatsen voor NBM voorzien in de collectieve centra. Mevrouw Machiels meldt nog een ander probleem voor NBM, namelijk het feit dat door rekening te houden met de taalrol van de asielprocedure in het toedienen van opvangplaatsen men situaties heeft van te hoge concentratie van eenzelfde nationaliteit bv. Afghaanse jongeren in Vlaamse centra wat vaak problemen brengt. Fedasil heeft dus besloten om waar dit opportuun is, niet meer systematisch rekening te houden met taalrol.

54. Mevrouw Machiels meldt ook dat het opvangcentrum van Ukkel nu definitief gesloten werd en dat er onderhandelingen bezig zijn om het met een andere partner opnieuw te openen.
55. Mevrouw Machiels heeft ook ander goed nieuws: namelijk dat er sinds 6 december geen beslissingen van niet-toewijzing meer werden genomen en dus aan alle rechthebbenden die zich aanbieden aan dispatching voor een opvangplaats er een kan worden aangeboden. Of dit zo zal blijven op lange termijn, betwijfelt ze. Ook de transfers van collectieve opvangplaatsen naar de tweede fase (LOI) zijn allemaal gaande en de achterstand wordt goed weggewerkt. De achterstand in de behandeling van aanvragen tot verlenging van het recht op opvang op basis van artikel 7 van de Opvangwet wordt ook weggewerkt. Mevrouw Machiels meldt daarentegen een probleem van doorstroom in het opvangnetwerk en met name naar LOI's voor alleenstaanden. Er zouden meer plaatsen voor alleenstaanden moeten worden geopend.
56. Mevrouw Machiels laat ook weten dat er eind december nog 1.175 mensen op hotel waren opgevangen. De bedoeling van Fedasil is nog steeds om dit af te bouwen tegen einde maart. Hiervoor zal heel weldra een centrum van 400 plaatsen geopend worden in Herbeumont, voor directe transfer vanuit hotels. Andere hotelbewoners worden getransfereerd naar individuele opvangplaatsen.
57. De nieuwe noodopvangplaatsen (verblijf maximaal een tiental weken) zijn nu allemaal geopend (behalve in Weelde waar opening volgende week voorzien is) maar nog niet helemaal bezet. Op 6/01/11, waren die voor 60% bezet.
58. Bovendien, meldt mevrouw Machiels ook dat de veroordelingen van Fedasil verminderen en dat de bedragen van de dwangsommen ook verminderen. Volgens de actuele rechtspraak moet de asielzoeker echt de hoogdringendheid bewijzen in het kader van de eenzijdige verzoekschriften, en worden ze anders geweigerd. Ze voegt hier nog aan toe dat blijkt dat Fedasil vaker wint ten gronde in Wallonië dan in Vlaanderen.
59. De heer Vinikas laat opmerken dat er gezegd werd dat er een sterke oppositie was tegen de opening van het opvangcentrum in Herbeumont. Mevrouw Machiels beaamt dit en zegt dat er is zelfs agressie geweest is op de informatiemomenten, maar dat die sfeer te maken heeft met tal van andere elementen die de lokale bevolking hebben kwaadgemaakt.
60. Mevrouw To herhaalt haar vraag van de vorige contactvergadering betreffende het feit dat Fedasil minder middelen zou hebben voor de psychologische opvolging voor asielzoekers in de centra. Mevrouw Machiels zegt dat er geen vermindering is, maar dat het wel zo is dat met een regering in lopende zaken ze niet kunnen uitbreiden en geen nieuwe projecten aannemen.
61. De heer Wissing vraagt of Fedasil ook rekening houdt met de taalrol van de andere asielaanvragen (buiten de NBM) voor het toekennen van opvangplaatsen. Mevrouw Machiels

zegt dat dit inderdaad in de mate van het mogelijke ook gebeurt, maar dat dit nu niet steeds meer mogelijk is met de opvangcrisis.

62. Mevrouw To merkt op dat bepaalde families al meer dan een jaar in een hotel zouden worden opgevangen. Mevrouw Machiels zegt dit kan en dat er werk gemaakt wordt van de doorstroom uit de hotels. Zij voegt hier wel aan toe dat de families die opgevangen worden op grond van het KB 2004 (gezinnen met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf) niet prioritair zijn bij de transfers uit de hotels en dus dat vooral die gezinnen langdurig op hotel verblijven. Ook de Dublin-gevallen zullen niet prioritair zijn.

63. De heer Beys vraagt of het Protocol tussen Fedasil en DVZ al van toepassing is. Mevrouw Machiels zegt van niet, omdat er nog uitvoeringsmaatregelen moeten worden genomen, maar er hier wel aan gewerkt wordt.

Diverse

64. Mevrouw Troost meldt dat het VMC veranderd is van naam en nu noemt: Kruispunt Migratie – Integratie.

**De volgende contactvergaderingen hebben plaats op
8 februari, 18 maart, 12 april, 10 mei en 14 juni 2011
bij Fedasil,
Kartuizersstraat 19-21, 1000 Brussel.**